

Yorgun Yüreğim

— keskin2011 · 06 Aralık 2016

Saatler yine seni vuruyor
Yakomozlar ısıyor denizi
Kumdan kalelerim yıkılıyor bir bir
Sığ sularda boğulmak zoruma gidiyor

Dalgalar med ceziri aratmıyor
Alıp götürüyor içimdeki seni
Gecenin en karanlık saatlerinde
Seni düşünüyorum
Yüreğim yorgun umutlarım tükenmiş

Ay gösterdiğinde kendini
Bir gölge izliyor beni
Bulutlar şaşkın halime
Aralıksız damlalar vuruyor yüzüme
Anlamsız kelimeler boğazıma diziliyor

Susuyorum
Rüzgarın peşine takılıyor hayallerim
Peşinden gidiyorum bilinmezlere
Acıların en büyüğünü yaşıyor yüreğim

Sen yoksun ya
Şiirler küsmüş kendi halinde
Bir türlü bestelenmiyor
Kelimeler çapraz ateşe tutulmuş
Anlamsız geliyor herşey

Bir dizi deli saçması yaşadıklarım
Bu ayrılık yalnız seni götürmedi benden
İçimde ne varsa tarumar etti
Sensiz hayata tutunmak çok zor
Geceler daha da karanlık artık

Kibrit kutusu büyüklüğünde ki odam

Ölüm sessizliğine büründü
Gel gör geride bıraktıklarını
Hüzün dolu yağmurlar nasıl yağıyor
Vaktinden önce ...

Refik
06 . 12 . 2016
İstanbul